

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obo/4/2021
Identifikačné číslo spisu: 6021200051
Dátum vydania rozhodnutia: 29.10.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6021200051.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Mederovej a členiek senátu JUDr. Aleny Prieцelovej a JUDr. Lenky Praženkovej, v právnej veci konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu "Poľnohospodárske výrobné a obchodné družstvo Domaniža - v likvidácii", so sídlom Domaniža 018 16, IČO: 00 200 051, ktorého správcom konkurznej podstaty bol D. O. H., so sídlom P. XXX/X, XXX XX H. T., zastúpený JUDr. Róbert Fatura, advokát, s. r. o., so sídlom Centrum 18/23, Považská Bystrica 017 01, IČO: 46 528 644, o obnovu konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 51K/142/1995, o odvolaní správcu konkurznej podstaty proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cbi/1/2021-108 zo 17. marca 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cbi/1/2021-108 zo 17. marca 2021
p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „krajský súd“) uznesením č. k. 43Cbi/1/2021-108 zo 17. marca 2021 odmietol žalobu správcu konkurznej podstaty na obnovu konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod č. k. 51K/142/1995-1623. Ďalším výrokom zamietol návrh správcu konkurznej podstaty na odloženie vykonateľnosti uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51K/142/1995-1623.

2. V odôvodnení uviedol, že správca konkurznej podstaty doručil dňa 4.11.2020 v konkurze vedenom na úpadcu na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 51K/142/1995 podanie správcu - žalobu na obnovu konania vedeného pod č. k. 51K/142/1995, ktorým krajský súd rozhodol dňa 14.11.2018 o schválení doplnenej konečnej správy o speňažení majetku úpadcu. Správca uviedol, že uznesením č. k. 51K/142/1995-1623 po viac ako 7 rokoch bola schválená nová konečná správa potvrdená rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obo/1/2019 zo dňa 19. marca 2019. Správca podal sťažnosť na Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu a dňa 13.10.2020 obdržal rozhodnutie s tým, že jeho sťažnosť bola pripustená, bolo konštatované porušenie jeho práva na spravodlivý proces a priznaná mu ujma 3.900,- eur. Mal za to, že v dôsledku obsahu rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva v

Štrasburgu, bol daný dôvod na obnovu konania. Tvrdil, že odmenu správcu konkurznej podstaty vypočítal na základe aktuálnej legislatívy, ktorú bol povinný rešpektovať a jeho legitímne očakávanie bolo v tom, že táto je vypočítaná zákonne a teda správne. V rámci uvedeného postupu si odmenu v dobrej viere vyplatil a mal za to, že novými súdnymi rozhodnutiami nebolo možné jej vrátenie. Zároveň uviedol, že nemajetková ujma 3.900,- eur je nepostačujúca ako jediný prostriedok nápravy. Správca žiadal aj o odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

3. Súd prvej inštancie poukázal na zákonné ustanovenia § 397, § 403 ods. 1 a 2, § 409, § 411 ods. 1, § 412 ods. 1, § 413 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „C. s. p.“) a uviedol, že z návrhu správcu na obnovu konania vyplývalo, že sa domáhal obnovy konania vzhľadom na jedno konkrétne rozhodnutie prijaté v konkurze, nedomáhal sa obnovy konkurzného konania ako celku. Predmetom žaloby na obnovu konania bolo uznesenie konkurzného súdu, ktorým schválil doplnenú konečnú správu o speňažení majetku úpadcu a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty v konaní vedenom podľa zákona č. 328/1911 Zb., pričom išlo o druhé schválenie konečnej správy, keďže konečná správa pôvodne schválená konkurzným súdom v rozhodnutí pod č. k. 51-24K/142/1995-Že-1231 zo dňa 13. januára 2011 bola zrušená rozhodnutím Najvyššieho súdu sp. zn. 2MOBdoV/4/2012 zo dňa 13. decembra 2016. Správca konkurznej podstaty sa domáhal obnovy konania vzhľadom na jedno čiastkové rozhodnutie, ktoré bolo prijaté v rámci konkurzu vyhláseného na úpadcu. Konkurzné konanie nie je druhom civilného sporového konania, v ktorom súd autoritatívne rozhodne jedným rozhodnutím vo veci samej, ale osobitne v jednotlivých fázach konkurzného konania samostatnými uzneseniami. Rozhodnutie súdu o schválení konečnej správy je iba čiastkovým rozhodnutím, na ktoré nadväzuje ďalšie rozhodnutie súdu o rozvrhovom uznesení a v prípade splnenia rozvrhového uznesenia, súd rozhoduje o zrušení konkurzu. Právna úprava zákona o konkurze a vyrovnaní nepripúšťa využitie mimoriadnych opravných prostriedkov v konkurznom konaní. Novelou zákona o konkurze a vyrovnaní (ďalej aj ako „ZKV“) č. 12/1998 bolo do zákona doplnené ustanovenie § 66f ZKV, ktoré výslovne uviedlo, že ustanovenia § 221 ods. 1 písm. a) a § 228 - 243e Občianskeho súdneho poriadku sa na konkurz a vyrovnanie nepoužijú, čím bolo vylúčené využitie dovolania a obnovy konania ako mimoriadnych opravných prostriedkov pre konanie vedené podľa ZKV. Citované ustanovenie novely nadobudlo účinnosť dňa 01.02.1998. Podľa prechodných a záverečných ustanovení upravených v § 70a ZKV, sa konania začaté pred nadobudnutím účinnosti tejto novely dokončia podľa doterajších právnych predpisov, ak nie je ustanovené inak. Výnimka z tohto pravidla bola upravená v § 70a ods. 3 ZKV, podľa ktorého sa ustanovenie § 66f ZKV vzťahuje aj na konania, ktoré začali pred účinnosťou citovanej novely (pred dňom 01.02.1998). Z uvedeného vyplývalo, že ZKV s účinnosťou od 1.2.1998 vylúčil použitie obnovy konania. Z rovnakých dôvodov aj súčasný Zákon o konkurze a reštrukturalizácii č. 7/2005 Z. z. (ďalej aj ako „ZKR“) v ustanovení § 197 ods. 2 vylúčil obnovu konania v konaniach vedených podľa ZKR. Krajský súd poukázal na to, že k záveru, že v konaniach vedených podľa ZKV nie je možné po nadobudnutí účinnosti C. s. p., uplatniť mimoriadne opravné prostriedky (dovolanie a obnovu konania) dospel aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 2ObdoV/6/2020, v ktorom upozornil na záver, že ustanovenie § 66f ZKV vylučuje použitie mimoriadnych opravných prostriedkov, t. j. dovolanie a obnovu konania, v konkurznom konaní vedenom podľa ZKV. Keďže sa správca konkurznej podstaty domáhal obnovy konania vzhľadom na rozhodnutie vydané v konkurze vedenom podľa ZKV, smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému žaloba na obnovu konania nie je v zmysle § 413 ods. 1 písm. c) C. s. p., prípustná.

4. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žaloba na obnovu konania bola podaná po zákonom stanovenej lehote. Keďže správca podal žalobu o povolenie obnovy konania bez autorizovaného elektronického podpisu dňa 4.11.2020, k tejto žalobe nebolo možné prihliadať. Následne doručil žalobu dňa 28.1.2021 a až o tejto žalobe mohol krajský súd rozhodnúť. V žalobe sám správca uviedol, že rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu obdržal už dňa 13.10.2020. Podľa § 403 ods. 1 C. s. p., mohol správca podať žalobu na obnovu konania do 3 mesiacov od kedy sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania, t. j. v danom prípade od 13.10.2020. Podanie kvalifikovane podpísanej žaloby dňa 28.1.2021 bolo tak doručené po uplynutí subjektívnej lehoty 3 mesiacov, preto bola žaloba podaná oneskorene, čo je dôvodom na postup podľa § 413 ods. 1 písm. a) C. s. p. Vo vzťahu k dôvodom obnovy konania o schválení konečnej správy krajský súd stručne konšatoval, že správca neuviedol také

dôvody, ktoré by mohli viesť k rozhodnutiu o obnove konania. Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu rozhodol, že rozhodnutím slovenského súdu boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany, avšak dôsledky tohto porušenia odstránil priznaným zadosťučinením, preto by neboli splnené ani podmienky pre obnovu konania podľa § 397 písm. d) C. s. p. Záverom súd prvej inštancie uviedol, že sa zaoberal všetkými paralelnými dôvodmi uplatnenými správcou konkurznej podstaty, aby dostal odpoveď na svoje námietky. Zistil, že žaloba na obnovu konania smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná, bola podaná po uplynutí subjektívnej 3 mesačnej lehoty a z hľadiska svojho obsahu bola zjavne nedôvodná a preto ju postupom podľa § 413 ods. 1 C. s. p., odmietol. Súčasne neboli splnené podmienky pre odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie správca (ďalej aj „odvolateľ“) z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), e) a h) C. s. p., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Poukázal na to, že s ohľadom na tvrdenie súdu prvej inštancie o podaní žaloby po uplynutí subjektívnej 3 mesačnej lehoty, konajúci súd nezohľadnil skutočnosť existencie výnimočného stavu z dôvodu opatrení COVID-19. Odvolateľ tvrdil, že rozsudok ESLP mu bol oficiálne doručený dňa 23.10.2021. Pritom poukázal na ustanovenia § 8 písm. a) a b) a § 9 zákona č. 62/2020 Z. z., vzhľadom ku ktorým mal za to, že žaloba nebola podaná oneskorene. Ďalej uviedol, že konajúci súd sa nezaoberal námietkou zákazu retroaktivity v súvislosti s priznaním odmeny správcu konkurznej podstaty a trval na to, že bol porušený princíp právnej istoty pri výpočte odmeny správcu. Takýmto postupom totiž bola znížená odmena správcu o sumu 80.466,50 eur. Tvrdil, že napadnutá vec sa mala podľa derogačných ustanovení naďalej spravovať pôvodným zákonom o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. Správnosti výpočtu podľa pôvodného znenia príslušnej vyhlášky mali svedčať aj iné právoplatné uznesenia vydané v iných konkurzných konaniach, napr. č. k. 51-24K/266/95-1437 zo dňa 14.4.2009, ktoré vydal Krajský súd v Banskej Bystrici a vydaným rozvrhovým uznesením č. k. 51-24K/266/1995-1533 a následným uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo/9/2010 zo dňa 21.12.2010, rozhodnutie č. k. 51-24K/98/95 v súvislosti s právoplatným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.12.2011 a rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/82/2012 zo dňa 30.11.2012. Poukázal na to, že v uvedených rozhodnutiach mu bola priznaná odmena podľa vyhlášky č. 493/1991 Zb., v znení ku dňu vyhlásenia konkurzných konaní, čo bolo podporené uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. PL ÚS 14/2009 zo dňa 8.12.2010. Navrhol, aby odvolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17.3.2021 č. k. 43Cbi/1/2021-108 a vec vrátil tomuto súdu na nové konanie a rozhodnutie, resp. zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie.

7. K odvolaniu správcu sa úpadca nevyjadril.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala včas strana sporu (správca konkurznej podstaty), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie vydané (§ 359 C. s. p.), po prejednaní odvolania v rozsahu a z dôvodov v ňom uvedených, viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 379, § 380 ods. 1 a § 383 C. s. p.) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario) dospel k záveru, že odvolanie správcu nie je dôvodné.

9. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa ustanovenia § 387 ods. 2 C. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia a celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, ako aj vec správne právne posúdil.

12. Odvolací súd sa pri prejednaní odvolania správcu zaoberal dôvodnosťou odvolania s poukazom na odvolateľom uvádzané odvolacie dôvody a to podľa § 365 ods. 1 písm. b), e) a h) C. s. p.

13. Vo vzťahu k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p., je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1) nesprávny procesný postup súdu, 2) tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva a zároveň 3) intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Pod pojmom nesprávny procesný postup súdu sa rozumie taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom. Aby bol naplnený predmetný odvolací dôvod (a aby bola daná dôvodnosť podaného odvolania), musí súd svojim nesprávnym procesným postup znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. Medzi tieto procesné práva patria v zmysle judikatúry najvyššieho súdu napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom v materinskom jazyku, alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol rozsudok strane doručený do vlastných rúk. Z obsahu odvolania však nevyplývalo, ktorým konkrétnym procesným postupom mal súd znemožniť správcovi realizáciu jeho procesných práv, v dôsledku ktorej skutočnosti tak uvedený odvolací dôvod neobstál. Obdobne ani odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) C. s. p., odvolateľ nekonkretizoval a z podaného odvolania nebolo zrejmé, ktoré navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie skutkového stavu, súd prvej inštancie nevykonával, resp. odmietol vykonať.

15. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd poukazuje na tú časť odôvodnenia uznesenia, v ktorej súd prvej inštancie konštatuje, že žaloba na obnova konania nie je prípustná v konkurznom konaní. Uvedený záver odvolateľ v podanom odvolaní vôbec nenamietal, pričom bol podstatný pre rozhodnutie vo veci. Odvolací súd vzhľadom na dôsledné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie nepovažuje za potrebné opakovať túto časť odôvodnenia a v celom rozsahu na ňu odkazuje. Neprípustnosť obnovy konania v konkurznom konaní je dôvodom na odmietnutie žaloby na obnovu konania a súd prvej inštancie sa tak následne na rámec zaoberal ďalšími argumentmi uvedenými správcom konkurznej podstaty.

16. Odvolací súd poukazuje aj na správnosť záveru súdu prvej inštancie, že neboli naplnené dôvody obnovy konania stanovené § 397 C. s. p. Správca odôvodnil žalobu ustanovením § 397 ods. d) C. s. p., že Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením. Odvolací súd sa oboznámil s obsahom rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, pričom tak ako súd prvej inštancie konštatuje, že z jeho výroku ani odôvodnenia nevyplýva, že by dôsledky porušenia základného práva neboli odstránené primeraným zadosťučinením. Práva naopak, súd prvej inštancie správne uviedol, že samotné konštatovanie o porušení procesných práv nie je dôvodom pre obnovu konania podľa § 397 písm. d) C. s. p., pokiaľ dôsledky tohto porušenia boli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením. Námetka odvolateľa týkajúca sa porušenia princípu právnej istoty nie je dôvodom pre obnovu konania podľa § 397 C. s. p., a súčasne odvolací súd poukazuje na obsah rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, ktorý sa uvedenou námietkou správcu zaoberal a bola predmetom prieskumu. Odvolací súd s ohľadom k uvedenému doplnia, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno - za podmienok ustanovených v zákone - dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Žalobou na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní pôvodnej veci alebo nesprávností procesnej povahy - na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná

nesprávnosť uznesenia napadnutého žalobou na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 397 C. s. p. [pozri rozhodnutie NS SR publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 15/2000].

17. Na záver sa odvolací súd vysporiadal aj s námietkou odvolateľa ohľadom včasnosti podanej žaloby na obnovu konania a dospel k záveru, že súd prvej inštancie nezohľadnil v danom prípade zákon č. 62/2020 Z. z., o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony a nesprávne konštatoval, že žaloba na obnovu konania nebola podaná včas. Z obsahu podanej žaloby bolo zrejmé, že správca sa o dôvode na podanie žaloby na obnovu konania mohol dozvedieť dňa 13.10.2020, pričom žalobu podal dňa 29.1.2021. Subjektívna 3 mesačná lehota na podanie žaloby by uplynula dňa 13.1.2021, avšak s poukazom na § 8 písm. b) citovaného zákona sa lehoty ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, t. j. do dňa 19.1.2021, neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona. Uvedená skutočnosť však nemení záver o správnosti výroku odvolaním napadnutého rozhodnutia a to s poukazom na vyššie uvedené závery.

18. Odvolací súd tak konštatuje, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správny skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil a s jeho závermi sa odvolací súd vo väčšej miere stotožnil (s výnimkou otázky týkajúcej sa včasnosti podania žaloby na obnovu konania).

19. Ako vecne správne vyhodnotil odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie aj vo výroku II. o zamietnutí návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, a to vzhľadom na odmietnutie žaloby na obnovu konania.

20. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p., ako vecne správne.

21. Rozhodnutie bolo prijaté členmi odvolacieho senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej môže podať dovolanie strana, v neprospech ktorej bol rozsudok vydaný, v lehote dvoch mesiacov odo dňa jeho doručenia oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. a) a b) C.s.p.).

Podľa § 420 C.s.p., je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 C.s.p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od

vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.